

ΧΛΕΙΩ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ

ΜΗΝΟΣ ΕΝ ΛΕΙΤΙΑΙ.

Τόμος Ε'.

ΑΡΙΘΜ. 13 (109).

Συνδρομή, δερχομένη δικτύο 1. Γανουαρίου και 1. Ιουλίου έκαστου έτους, έξαμηνος μόνον
και προπληρωτικά: Πανταχού φράγκ. χρ. 12½ η μάρκ. 10.

ΕΤΟΣ Ε'.

τη 1/13. Ιουλίου 1889.

ΙΩΣΗΦ ΒΕΡΔΗΣ (Giuseppe Verdi).

Μεταξύ πάντων τῶν ζώντων νῦν μελοδραματικῶν μουσικῶν ὁ Verdi κατέχει ἀναντιρήτως τὴν πρώτην θέσιν, οὐδὲ ὑπάρχει σήμερον ἄλλος μελοποιός, ἀπολαύων τοσαύτης δόξης καὶ τοσούτων τιμῶν, ὅσων αὐτός. Ὁ κρότος, τὸν ὅπερὸν ἔκαμε εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην τὸ τελευταῖόν του μελόδραμα „Οθέλλος“, δέκα καὶ ἑξ ἔτη μετὰ τὴν „Αΐδα“ ἐμφανισθὲν εἰς τὸν κόσμον, μαρτυρεῖ ὅτι ὁ Verdi εἶνε ὁ μόνος μεταξὺ τῶν ζώντων μελοποιῶν, ὅστις ὑπολαύει παγκοσμίου δόξης καὶ κλέους. Ὁ „Οθέλλος“ εἶνε καθ’ ὅλα τὰ φαινόμενα τὸ τελευταῖόν καὶ ὑστατὸν ἔργον του, καὶ ἐπομένως ὁ βίος του εὐκλεοῦς Ἰταλοῦ, ἀγοντος ἡδη τὸ 75 ἔτος τῆς ἡλικίας του, δύναται ἐν τῷ καλλιτεχνικῷ αὐτοῦ σταδίῳ νὰ θεωρηθῇ ὡς περατωθεὶς καὶ νὰ ἐξετασθῇ ὡς ὅλον τι τέλειον καὶ πλήρες. Τὸ ἀξιόλογον ἔργον του Πουγίνου, ἐξ οὗ ἀριστούμενα τὰς ἐπομένας βιογραφικὰς σημειώσεις, παρέχει ὑπὸ πάσας τὰς ἐπόψεις τελείων καὶ συμπεπληρωμάνην τοῦ ἀνδρὸς τὴν εἰκόνα. Ἡ ιστορία τοῦ καλλιτεχνικοῦ βίου του Verdi εἶνε ἐπ’ ἵσης ἐνδιαφέρουσα, ὡς καὶ τοῦ ἐν γένει βίου του, ὅστις εὐθὺς ἀπὸ τῆς γεννήσεως του ὑπῆρξε πλήρης παραδοξοτάτων περιπετειῶν. Ὁ περιγράψας αὐτὸν Πουγίνος μετεχειρίσθη τὰς ἀσφαλεστάτας καὶ μάλιστα

ἀξιοπίστους πηγάς, φέρει δὲ συγχρόνως πολλὰ νέα καὶ τέως ἀγνωστα εἰς φως.

Ο Verdi ἐγεννήθη τη 10. Οκτωβρίου 1814, οὐχὶ ἐν Busseto, ὃς πάντοτε ἐσφαλμένως ἐγράφετο μέχρι τοῦδε, ἀλλ’ ἐν τῷ μικρῷ χωρίῳ Roncole παρὰ τοὺς πρόποδας τῶν Ἀπεννίνων ἐν Πάρμα. Οἱ γονεῖς αὐτοῦ ἦσαν πτωχότατοι καὶ τιμιώτατοι ἀνθρώποι, διετήρουν δὲ μικρόν τι ξενοδοχεῖον καὶ ἐργαστήριον μικρῶν ἐμπορευμάτων. Ὁτε οἱ Γάλλοι ἀπώλεσαν τὴν ἀρχὴν ἐν Ιταλίᾳ, Αὔστριαικοι δὲ καὶ Ρώσσοι εἰσέβαλον εἰς τὴν χώραν, ὑπέστη καὶ τὸ μικρὸν χωρίον Roncole δεινὰς κακώσεις. Τὰ ἀχαλίνωτα στίφη τῶν στρατιωτῶν εἰσώρμησαν δηοῦντα καὶ ἐμβάλλοντα φόβον καὶ τρόμον εἰς πάντας τοὺς κατοίκους. Πολλαὶ γυναικεῖς κατέφυγον εἰς τὴν μικρὰν ἐκκλησίαν τοῦ χωρίου. Ἄλλα καὶ ἐκεῖ εἰσώρμων τὰ βάρβαρα στίφη καὶ ἐπλήρουν φρίκης τὸ ίερὸν ἄσυλον. Μία ἐκ τῶν γυναικῶν προσέφυγεν ἐπὶ του κωδωνοστασίου, κρατοῦσα ἐν ταῖς ἀγκάλαις τὸ βρέφος της. Αὕτη ἦτο ἡ σύζυγος τοῦ ξενοδόχου Verdi, τὸ δὲ βρέφος ὁ νῦν περικλεῆς μουσικόγος. Ἐν φοβερᾷ ἀγωνίᾳ, περιδεῆς καὶ τρέμουσα, κατώρθωσεν ἡ ταλαίπωρος μήτηρ νὰ πρυφθῇ κατὰ τὰς φρικώδεις σκηνάς, μέχρις οὐ οἱ κακοῦρ-

Giuseppe Verdi.